

samme vil ske, hvis Arvefæsteafgifterne bliver afløst og Midlerne gjort likvide. Saa vil vi se det samme, at disse Kapitaler før eller senere bliver spist, og at disse Institutioner, som tidligere, til en vis Grad i alt Fald, har kunnet klare sig selv, ikke vil kunne det i Fremtiden og bliver henvist til Rigsdagens Naade og Barmhertighed, og at Rigsdagen vil stille sig videre velvillig i Fremtiden, tvivler jeg paa, medmindre den knytter Betingelser dertil, som vil forandre disse Institutioners oprindelige Bestemmelse. Jeg kan derfor ikke se andet end, at den højtærede Undervisningsminister handler i høj Grad uforsvarligt, naar han gaar med til en Afløsning som denne. Det er hans Pligt at varetage disse Institutioners Interesser saa meget som muligt, og jeg kan ikke se rettere end, at han burde være blevet staaende ved den Erklæring, han afgav i 1915, i Stedet for at bøje sig for de Krav, som er kommet frem nu, og som i Virkeligheden efter Mindretallets Skøn ikke er berettigede.

Vender vi os til den anden Side, nemlig den Erstatning, der er budt, forekommer den mig at være ganske overordentlig ringe og saa ringe, at den maa siges at være i Strid med Grundlovens Bestemmelse om, at der skal ydes fuld Erstatning. Og i saa Henseende tyder jo en af de foreslaaede Ændringer paa, at Mindretallet har Ret, for saa vidt den indfører en Bestemmelse, hvorefter Staten, naar Afløsningen medfører Tab for de paagældende Embedsmænd, som har nydt Bygafgiften, maa træde hjælpende til. Det forekommer mig, at det her er sagt med ganske rene Ord, at den Erstatning, man agter at byde, ikke er tilstrækkelig; man forudsætter simpelt hen, at der bliver afløst til en Pris, som giver Tab for Afgiftsnyderne. Det er ogsaa ejendommeligt, at man fra Ministeriets Side gaar med til et Forslag, som tilbyder en Erstatning som den, der er tilbudt her i Lovforslaget, samtidig med, at man i Kultusministeriet, naar der har været solgt Præstegaardsjord, har regnet med fra 5 til 10 Aars Gennemsnit og 2½ Gang Rekognitionen, medens Lovforslaget kun holder paa 1½ Gang Rekognitionen. Naar man fremsætter et Lovforslag, som skal ramme andre, generer man sig ikke, saa tager man Gennemsnittet af 24 Aar, selv om det sætter Afgiften ned til et ganske latterlig lavt Beløb. Saa at sige intet som helst har været afløst til den Pris. Naar vi gennemgaar de Oplysninger, som følger med Lovforslaget, ser vi, at de Afløsninger, som har fundet Sted, i Almindelighed er baserede paa 10 Aar, og Rekognitionen har

været afløst med 1½—1,6—2 op til 2½. Man har altsaa for Rekognitionens Vedkommende taget det laveste Tal, man kunde. Man kan finde et Sted, hvor Rekognitionen har været afløst med 1 Gang, men saa har der samtidig været betinget en højere Afløsningssum for Bygafgiften, saaledes at det ene har afbalanceret det andet. Den Afløsningssum, som er tilbudt, maa Mindretallet altsaa finde ganske utilstrækkelig. Jeg tror heller ikke, at man vilde faa en Institution som f. Eks. Skatteraadet til, naar der skal betales Skat af den Formue, Bygafgiften repræsenterer, at modtage en Opgivelse, som passer med den Afløsningssum, der kommer frem efter dette Lovforslag, i alt Fald ikke, saa vidt det er mig bekendt.

Ændringsforslaget under Nr. 8 har ogsaa en ikke saa ganske ringe Indflydelse paa Afløsningen. Det bestemmer nemlig, at de paagældende Afløser skal kunne betale med 4 pCt.'s Obligationer. Disse vil formodentlig, hvis de nuværende Forhold paa Pengemarkedet holder sig i nogen Tid, komme til at staa i 88, 89, 90 eller noget lignende. Det vil sige saa meget som, at den, der faar sin Bygafgift afløst, først faar den afløst til en utilbørlig ringe Pris og dernæst faar 11 pCt. mindre. Man maa ogsaa huske paa, at det gør en ikke saa lille Forskel, om man faar en kontant Udbetaling, som man kan anbringe i Kreditforeningspapirer og faa næsten 5 pCt. af, eller man faar 4 pCt.'s Obligationer, som i Virkeligheden ikke er mere end 89 værd. Ogsaa her er man efter Mindretallets Mening gaaet ganske utilbørlig vidt.

Som det staar i vor Betænkning, agter det Mindretal, som jeg har den Ære at repræsentere, at stemme imod Lovforslaget. Jeg tilraader altsaa mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget og at afholde sig fra at stemme for de Ændringsforslag, som er stillede fra anden Side, idet vi mener, at Ansvaret for Gennemførelsen af dette Lovforslag, hvis Grundlovmæssighed vi paa ingen Maade kan godkende, fuldt og helt maa paahvile de Herrer, som har fremsat Lovforslaget, og som stemmer for det.

Jeppesen: Som det fremgaar af Betænkningen, har det Mindretal, hvortil jeg hører, kunnet slutte sig til de Ændringsforslag, som er stillede af et andet Mindretal, og som gaar ud paa en Udvidelse af Lovforslaget, saaledes at Arvefæsteafgifterne af offentligretlig Karakter ogsaa falder ind under Lovforslaget. Under de forskellige Stadier, som Sagen har passeret paa sin